

да се стърпи и кълъвицла нѣколко житени зърна. Слънчовата майка се разгневилa много отъ това неприличие на кокошката, та ѝ проклѣла: «кога си толкова лакома, да даде Богъ да не виждашъ нощъ!» Отъ тогава насамъ, щомъ се смрачи, кокошките заслѣпватъ и не могатъ да виждатъ дори до разсѣмване. Кокошата слѣпота става още по-голѣма, когато нощъ доближишъ къмъ нѣкоя кокошка съ запалена свѣщъ. Това става за туй, защото на трапезата тогава е имало нѣколко запалени свѣщи. —

Н. П. Сжббчевъ.

Излъгания циганинъ.

Купилъ си манго прѣсно млѣко, турялъ го въ едно котле и го окачилъ на огъня да го възвари, за да си направи попара. Огънятъ подъ котлето билъ силенъ, та млѣкото скоро възврѣло и взело да се издига на горѣ. Зарадвавъ се манго, че млѣкото щѣло да стане по-много, та взелъ да си шушне: «Още дай Боже, още дай Боже!» Млѣкото дошло до върха на котлето и почнало да кипи въ огъня, а манго взелъ сѣдъ и подложилъ подъ него. Слѣдъ това захваналъ да вика съ гласъ: «Стига, Боже, стига!» и отнелъ котлето отъ огъня. Но какво чудо! млѣкото се изгубило. Само по дъното на котлето останали нѣколко капки. Тюхкалъ се манго, ядосвалъ се, но нѣмало, що да прави. За да му отмине ядътъ, напълнилъ котлето съ вода, възварилъ ѝ и си направилъ съ неѣ попара.

Умното сираче.

Една богата селянка нѣмала дѣца. Единъ день, като ѝ мно-